

SABOR HRVATSKIH GRADITELJA 2012

IZVANREDNA SKUPŠTINA HSGI-a U CAVTATU

Dodijeljene nagrade za životno djelo

Nagrade su dobili negdašnji ministri graditeljstva dr. sc. Danijel Režek i mr. sc. Marko Širac te Đorđe Šaranović, stručnjak s golemim izvođačkim iskustvom koji je, nažalost, nedugo potom preminuo

Uoči početka *Sabora hrvatskih graditelja 2012.* u Cavtatu, 15. studenoga 2012. održana je 45. izvanredna skupština Hrvatskog saveza građevinskih inženjera (HSGI-a). Skupštinu je vodilo radno predsjedništvo na čelu s Josipom Švendom, dipl. ing. građ., predsjednikom HSGI-a. Nakon prihvaćanja dnevnog reda i poslov-

nika o radu, saslušano je izvješće Verifikacijskog povjerenstva koje je podnio prof. dr. sc. Vjeran Mlinarić. Na Skupštini je bilo nazočno 48 zastupnika, što znači da su sve njezine odluke pravovaljane. Potom se prišlo razmatranju jedine točke dnevnog reda – dodjeljivanje nagrade za životno djelo. Obrazložena prijedloga

Predsjedništva HSGI-a da se nagrade dodijele dr. sc. Danijelu Režeku, Đorđu Šaranoviću, dipl. ing. građ. i mr. sc. Marku Šircu pročitao je Dragan Blažević, dipl. ing. građ., član Predsjedništva.

Skupština je jednoglasno prihvatila sve prijedloge, a sva obraloženja donosimo u prilogu.



Izvanredna skupština HSGI-a u Cavtatu

SABOR HRVATSKIH GRADITELJA 2012

NAGRADA ZA ŽIVOTNO DJELO

Dr. sc. Danijel Režek, dipl. ing. građ.

Izvanredna skupština HSGI-a na prijedlog Društva građevinskih inženjera i tehničara Međimurja i Predsjedništva HSGI-a dodjeljuje nagradu za životno djelo dr. sc. **Danijelu Režeku**, dipl. ing. građ.

Dr. sc. Danijel Režek rođen je 18. srpnja 1936. u Čakovcu, a danas živi u Zagrebu i jedan je od poznatijih naših stručnjaka i javnih ličnosti iz područja graditeljske djelatnosti. Kao mladi inženjer počeo je 1962. predavati na tek osnovanoj Građevinskoj tehničkoj školi u Čakovcu, gdje je bio i razrednik prvoj generaciji ondašnjih maturanata. Gotovo se istodobno uključio i u građevinsku operativu, a radio je na gradilištima, u pogonu za proizvodnju prednapetog betona, kao građevinski konstruktor na projektima robne kuće, zgrade gimnazije, stambenih zgrada i sl. Bio je i voditelj gradilišta, a vrlo je brzo napredovao sve do tehničkog direktora GK *Međimurja*. Svojom je stručnošću i upornošću uspio okupiti i posebnu grupu mladih stručnjaka koji su znatno odredili i usmjerili razvoj graditeljstva u vlastitoj sredini, ali i na razini cijele Hrvatske.

Uspješno su se povezala građevinska poduzeća, usitnjeni zanatski pogoni, projektni biroi i ciglane u Belici i Šenkovcu pa je nastao velik graditeljski potencijal koji je bio u stanju ponuditi cjelovit građevinski proizvod – od projektiranja do gotovih zgrada, stambenih naselja, turističkih kompleksa i industrijskih pogona, infrastrukture i dr. Međimurje je vrlo brzo postalo premaleno za realizaciju sve ambicioznijih građevinskih projekata i za upošljavanje svih materijalnih i ljudskih kapaciteta. Stoga su se međimurški graditelji proširili na druga područja, ponajprije na Jadranu, pa je osigurano stalno zapošljavanje bez uobičajenih "zimskih pauza". Tako su radnici stekli povjerenje i sigurnost za rješavanje vlastitih egzi-

stencijalnih pitanja, a ujedno se počeo ostvarivati san svakog Međimurca – nova kuća ili stan i viši standard zajedničkih potreba u mjestima stanovanja, posebno s cestama, školama, dječjim vrtićima, ambulancama, vodovodom, kanalizacijom... Danas su svi suglasni da je upravo razvoj graditeljstva omogućio gospodarski razvitak Međimurja, a ing. Danijel Režek je zbog svog doprinosa 1974. postao predsjednikom ondašnje općine Čakovec koja je obuhvaćala cijelo Međimurje.

Osim doprinosa procvatu međimorskog graditeljstva, ing. Režek posebno se isticao u obranama od poplava hirovitih okolnih rijeka i njihovih pritoka. Upravo je na njegovu inicijativu održan tematski plenum ondašnjega SGITH, prethodnika današnjega HSGI-a. Prema plenumskim je odrednicama došlo do formiranja posebnoga sekretarijata za vodoprivredu, u rangu današnjega ministarstva. Potom je kao član ondašnje republičke vlade i vodio taj sekretarijat, a zatim je bio sekretar odnosno ministar graditeljstva, stambeno-komunalnih poslova i zaštite okoliša. Dao je velik doprinos gradnji dravskih hidroelektrana i mostova, razvoju vodoopskrbe i cestogradnje, ali i obnovi Dubrovnika nakon katastrofalnog potresa.

Istaknuti je član međimorskoga i zagrebačkoga društva u sastavu HSGI-a, a bio je i predsjednik međimorskog Društva te hrvatskoga i jugoslavenskoga Saveza. Bio je član Izdavačkog savjeta časopisa *Građevinar* i autor nekoliko stručnih radova te Društva za zaštitu voda, ali i predsjednik i osnivač današnjega Hrvatskog društva za organizaciju građenja.

Ing. Danijel Režek 1984. doktorirao je na Građevinskom fakultetu u Zagrebu, gdje je potom imenovan i za predavača. Iste je godine postao generalni direktor *Ingre* koja je širom svijeta izgradila brojne



Dr. sc. Danijel Režek, dipl. ing. građ.

energetske građevine i složene zgrade poput tvornica, bolnica, hotela, sportskih dvorana i drugih zgrada. U *Ingri* je nakon osamostaljenja Hrvatske bio dugogodišnji predsjednik Uprave, a i danas je član Nadzornog odbora.

Uza sve je svoje radne obveze stigao sudjelovati u različitim društvenim aktivnostima u kojima i sada djeluje, poput Zavičajnog društva Međimurja i *Lions* kluba *Agram*. I danas se u 77. godini života najradije druži s graditeljima, posebno Međimurcima, a ponosi se svojim zavičajem, pjesmom, tradicijom i naslijeđem, ali i aktivno sudjeluje u mnogim humanitarnim akcijama. Za svoj je društveni i stručan rad u gospodarstvu, znanosti i poduzetništvu dobio nekoliko visokih domaćih i stranih priznanja i odlikovanja.

Kada bi trebalo najkraće opisati dr. Režeka, ponajprije bi trebalo istaknuti njegovu stručnost, upornost, radišnost i energiju te dosljednu viziju budućnosti koju stvaraju suvremeni graditeljski pothvati. Kroz život ga je uvijek vodila misao da "gradeći ispunjava smisao i svrhovitost života".

SABOR HRVATSKIH GRADITELJA 2012

NAGRADA ZA ŽIVOTNO DJELO

Đorđe Šaranović, dipl. ing. građ.

Izvanredna skupština HSGI-a na prijedlog Društva građevinskih inženjera Zagreba i Predsjedništva HSGI-a dodjeljuje nagradu za životno djelo **Đorđu Šaranoviću**, dipl. ing. građ.

Đorđe Šaranović rođen je 17. studenoga 1931. u Kokotima pokraj Podgorice u Crnoj Gori. U Hrvatsku je došao kada je upisao ondašnji Građevni odjel Tehničkog fakulteta u Zagrebu na kojem je diplomirao 1959. Iste se godine zaposlio u građevinskom poduzeću *Hidroelektra* gdje je već 1969. postao tehnički direktor. To je bio punih 20 godina, a od 1989. do 1993. bio je i generalni direktor cijele tada već restrukturirane tvrtke.

Valja svakako istaknuti da je u doba kada je ing. Šaranović bio tehnički direktor *Hidroelektra* bila vodeća građevinska tvrtka u Hrvatskoj i jedno od najvećih građevinskih poduzeća na području cijele ondašnje Jugoslavije. Uostalom bila je 1984. prema opsegu ugovorenih radova u inozemstvu svrstana na 34. mjesto u svijetu i tada je ukupno zapošljavala gotovo 14.000 djelatnika.

U cijelom je tom razdoblju ing. Đorđe Šaranović bio aktivno uključen u gradnju niza značajnih projekata kroz izrade ponuda i ugovaranje, ali i izbor tehnologije građenja te ukupnu koordinaciju svih faza izvođenja radova. Sudjelovao je tako u gradnji brojnih energetskih, hidrotehničkih, prometnih, turističkih i sportskih građevina u Hrvatskoj. Od toga se posebno ističu hidroelektrane *Varaždin* (1975.), *Čakovec* (1982.) i *Dubrava* (1989.) te *Ormož* (poznata i kao *Srednja Drava 2*) i reverzibilna hidroelektrana *Velebit* (prije *Obrovač*), ali i termoelektrane *Rijeka I* (1977.) i *Jertovec* (1975.) te zajednička hrvatsko-slovenska nuklearna hidroelektrana *Krško* (1981.). Od prometnih su građevina najpoznatiji tunel *Učka* (1981.),

most *Vir – Prevlaka* (1971.), *Jadranski most* u Zagrebu (1981.) i most *Rječina* u Rijeci (1985.). Valja svakako spomenuti gradski stadion i bazene *Poljud* u Splitu (1977.), turističko naselje *Babin Kuk* u Dubrovniku (1976.), sadašnju zgradu *HRT-a* u Zagrebu (1984.), rafineriju *Urinj* u Rijeci (1969.), kompleks *Dina Petrokermija* u Omišlju (1979.), tvornicu cementa u Našicama (1980.) te zračne luke *Rijeka* na Krku (1879.) i *Osijek* (1980.).

Bio je također uključen u gradnju svih važnijih cestovnih pravaca u Hrvatskoj, od prvih kilometara autoceste između Zagreba i Rijeke na dionicama Zagreb – Karlovac i Orehovica – Kikovicica (završenima 1972.), preko dionica autoceste Zagreb – Beograd (na dionicama do Brodskog Stupnika izgrađenim s prekidi- ma od 1977. do 1988.), obilaznice grada Zagreba (1979.) i gradnje poluautoceste Rijeka – Zagreb u ukupnoj dužini od 140 km te gotovo 2000 km magistralnih, regionalnih i lokalnih cesta. Zbog toga je 1984. i nagrađen kao jedan od najzaslužnijih za razvoj cestogradnje u Hrvatskoj. Valja svakako istaknuti da je i prije nego što je postao tehnički direktor bio aktivan na mnogim projektima, pa je tako do 1963. bio na mnogim gradilištima, poput *TE Zagreb*, ceste između Zagreba i Ljubljane i na tunelima *HE Prančevići* i *HE Senj*, a do 1969., između ostalog, bio je i voditelj radova na *TE Sisak* i *TE Plomin*, hotelskom kompleksu *Mlini* kraj Dubrovnika i cesti Buzet – Lupoglav.

Usporedo s radovima u Hrvatskoj bio je uključen u gradnju velikih infrastrukturnih projekata u svijetu. Od toga treba posebno spomenuti radove u Alžiru, poput zemljane nasute brane *Sidi Yacoub*, visine 95 m i s akumulacijom zapremnine 3,69 milijuna m³ (izgrađene 1985.), vođoposkrbni sustav grada Alžira sa 70 km



Đorđe Šaranović, dipl. ing. građ.

dugim cjevovodima i gradskom mrežom od 100 km s tvornicom betonskih cijevi (1989.), proširenje i uređenje irigacijskog sustava doline rijeke Mine (1989.), autocestu Chiffa – Berrouaghia dugu 52 km (1989.) i vojni aerodrom *Boufarik* (1990.) te luku Bar u Crnoj Gori (1977.) i obalnu cestu u Maleziji, dugu 36,6 km.

Nakon 1993. pa do 2000. nastavio je raditi u *Ingrī* d.d kao direktor projekta na gradnji poliklinike zdravstvenog centra *Energetik* i kardiološkog centra u sibirskom gradu Kemerovu. Nakon povratka radio je sve do 2011. u *Ingrī* kao koordinator i savjetnik na pripremi i ugovaranju radova za raznorazne dionice hrvatskih autocesta, ali i na gradilištu *HE Lešće*.

Đorđe Šaranović pripada onim građevinskim inženjerima koji su cijeli svoj radni vijek vezali uz gradilište, bilo kao glavni inženjer, tehnički direktor goleme tvrtke ili koordinator i savjetnik na izvođenju radova. Pritom je stekao dragocjeno praktično iskustvo u svim vrstama građevinskih radova pa je pravi uzor svim mladim inženjerima koji tek počinju svoju graditeljsku karijeru.

SABOR HRVATSKIH GRADITELJA 2012

NAGRADA ZA ŽIVOTNO DJELO

Mr. sc. Marko Širac, dipl. ing. građ.

Izvanredna skupština HSGI-a na poticaj *Hrvatskih voda* i na prijedlog Društva građevinskih inženjera Zagreba i Predsjedništva HSGI-a dodjeljuje nagradu za životno djelo mr. sc. **Marku Šircu**, dipl. ing. građ.

Mr. sc. Marko Širac rođen je 10. siječnja 1939. u Prekopakri. Na početku stručne karijere, od 1963. do 1967., bio je projektant i nadzorni inženjer u birou *Pakrač*, a potom do 1972. direktor *Industrije građevinskih materijala* u Siraču te do 1985. direktor Zavoda za urbanizam u Pakracu. Od 1986. do kraja 1990. bio je voditelj odjela nadzora u *Hrvatskoj vodoprivredi*, današnjim *Hrvatskim vodama*.

Prvi mu je dio radnog vijeka obilovao bogatom stručnom aktivnošću, pa je bio projektant odvodnje dijela otpadnih voda u Novoj Gradiški (1964.) te rekonstrukcije ribnjaka i nasipa u Pakračkoj Poljani, s nadzorom i izvođenjem radova (1965.). Projektirao je i nadzirao gradnju vodoopskrbe za drvenu industriju u Pakracu (1966.) te separaciju i pranje granulata u Siraču (1967.), gdje je vodio i gradnju pogona (1968.). Također je projektirao i nadzirao vodoopskrbu naselja u Pakracu (1969.) te surađivao u izradi idejnog rješenja vodoopskrbe gradova Pakraca i Lipika (1970.), ali i urbanističkih i prostornih planova Pakraca (1973., 1979.) i Zajednice općina Bjelovar (1978.) u razradi vodoopskrbe i odvodnje.

Na Građevinskom fakultetu u Zagrebu magistrirao je 1982. sa studijom o dispozicijama otpadnih voda Pakraca i Lipika, zatim je izradio idejno rješenje odvodnje i pročišćavanja otpadnih voda u Ivanić Gradu (1985.) i nadzirao izvođenje glavnoga gradskog kolektora u Kutini (1986.), a u istom je gradu vodio gradnju uređaja za pročišćavanje (1987.). U 1989. suradnik je u organiziranju i izvođenju istražnih rado-

va ispitivanja kvalitete voda u svim našim vodotocima, a godinu potom voditelj svih istraživanja voda vodotoka i mora.

Domovinski je rat bio velika prekretnica u životu i radu mr. sc. Marka Širca koji je kao dragovoljac odmah stupio u Hrvatsku vojsku te bio na prvim linijama bojišta kod Josipdola i Generalskog Stola. Potom je postao dužnosnik pa je od 1992. do 1994. pomoćnik ministra poljoprivrede i šumarstva te direktor Uprave za vode. Zatim je ravnatelj Državne uprave za vode (1994.-1996.), a od 1997. do 2000. i ministar prostornog uređenja, graditeljstva i stanovanja. Od 2003. do 2007. zastupnik je Hrvatskog sabora i potpredsjednik Odbora za prostorno uređenje i zaštitu okoliša. Tada je bio voditelj ili suradnik stručnih timova za predlaganje novih zakona, poput Zakona o vodama i Zakona o financiranju vodnog gospodarstva (1995.) te u razdoblju 1997.-2000. Zakona o prostornom uređenju i Zakona o građenju te Strategije prostornog uređenja Republike Hrvatske. Uz izmjene i dopune Zakona o komunalnom gospodarstvu i Zakona o prodaji društvenih stanova, izrađen je Zakon o subvencioniranju stambene izgradnje i Zakon o osnivanju Hrvatske komore arhitekata i inženjera u graditeljstvu. Geodeti su mu zahvalni zbog donošenja Zakona o državnoj izmjeri i katastru nekretnina koji je omogućio osnivanje Državne geodetske uprave i izradu Hrvatskoga pozicijskog sustava (*Cropos* sustava).

Dok je bio ravnatelj Državne uprave za vode i ministar prostornog uređenja i graditeljstva, osobito se angažirao u zaštiti od poplava (1993. i 1996.), gradnji uređaja za pročišćavanje, poput onih za tvornicu *Pliva* i grad Rijeku te vodoopskrbi Osijeka, Istre te dobivanju pitke vode iz rijeke Krke. Poticao je međunarodnu suradnju o zaštiti voda, posebno Duna-



Mr. sc. Marko Širac, dipl. ing. građ.

va, a izradio je i dugoročni plan ulaganja u vodoprivredu. Ipak političke su obveze ostavljale malo vremena za stručni rad, pa je tek 2002. revidirao projekt akumulacije za vodoopskrbu i obranu od poplava vodotoka Šumetlice. Bio je autor ili koautor nekoliko stručnih radova o zaštiti voda, vodama i vodnom gospodarstvu, održivom razvoju jadranskog područja te financiranju i planiranju razvoja vodnog gospodarstva.

Mr. sc. Marko Širac počasni je član više gradova i općina te Razreda građevinara u sastavu HKAIG-a, a dobio je i veći broj nagrada i priznanja županija, gradova i općina. Za zasluge stečene u Domovinskom ratu od predsjednika Republike dobio je dvije Spomenice Domovinskog rata i dva Reda hrvatskog trolista te Red Danice Hrvatske s likom Blaža Lorkovića, a za zasluge u razvoju gospodarstva Spomenicu domovinske zahvalnosti.

U svojoj je bogatoj i raznovrsnoj stručnoj i političkoj karijeri ostao zapamćen po iznimnoj stručnosti, ali i strpljivosti i uvažavanju argumentiranih stajališta svojih suradnika.